

ה"ט 25025/09/22 - נ.ת.ב.XXX נגד ע. ב., XXX

בית משפט לענייני משפחה בקריה גת

ה"ט 22-09-25025 א. נ' ב.
בפני כבוד השופט בן שלו
מבקשת
נ.ת.ב. XXX
ע"י ב"כ עו"ד צחי פנקס
נגד
ע. ב. XXX
ע"י ב"כ עווה"ד יורם ביתן וחן פולד
משיב

החלטה

בקשה למתן צו הגנה לפי סעיף 3 **לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991** (להלן: "החוק").

1. המבוקשים נישאו זה לזה וcotואה מהניסיונו נולדו להם שני ילדים, האחד ליד שנת 2010 והשני ליד שנת 2011. לצדדים שניים בנות מערכות יחסים קודמות, כאשר בתה של המבוקשת שהגיעה בשבועות האחרונים לבגרות, מתגוררת עם הצדדים בבית המצוי במושב XXX. אין מחלוקת שביום 0.11.17 ניתן תוקף שיפוטו להסתכם גירושין כולל בין הצדדים, במסגרתו גם הסכימו לפנות לבית הדין הרבני לשם הסדרת גט, אולם חרף האמור המשיכו להתגורר בצדאות תחת אותה קורת גג.

אף אין מחלוקת שבין הצדדים התגלו סכסוך, בעיקרו סביב זכויות בבית המגורים המשותף במושב XXX וכי שכבר הובהר לצדדים עצם לא פעם, סכסוך זה אינו מעוניינו של ההליך שלפני.

2. בבקשתו שלפני עתירה המבוקשת לאסור על המshiv כניסה לבית המשפחה וכן להטריד את המבוקשת ואת בתה מערכות יחסים קודמת. בין היתר צינה המבוקשת בבקשתו כי המshiv נהוג לצחוק עליה "הלוואי שתתאבדי", מעיר הערות פוגעניות לבתה, עוקב אחר המבוקשת לרבות באמצעות של התקנת מצלמות והאזנות, הפסיק ליטול טיפול פסיכיאטרי, מסית את ילדיהם הקטנים של הצדדים וכי לאור התנהגותו אחיו של המshiv עצם פועל להרחקתו מן הבית המשותף.

בדיוון במעמד המבוקשת ביום 12.9.22, אף טענה המבוקשת כי ביום 24.8.22 המshiv אמרו שיקיים עמה יחס מיין (במשמעותו חרף רצונה) תוך שימוש כ"זכותו בביאת רבנית". באותו היום הועבר הדיון מבית המשפט לענייני

משפחה באשדוד לבית המשפט זה, תוך שנקבע שיש לנחל דין במעמד הצדדים.

אין כפי הנראה מחלוקת שמאז אותן האירועים בשלבי חודש אוגוסט, אין המשיב שווה עוד בבית המגורים.

ביום 15.9.22 הוגש תצהיר תגובה לבקשתו, תוך שבין היתר טען המשיב, כי המבוקשת השילכה לעברו מאפרה במהלך הויכוח בחודש אוגוסט האחרון ולפיכך, העדיף לעזוב את בית על מנת להימנע מהתלקחות נוספת ולנוכח דאגתו למצבם של הקטינים.

3. קיימת דין במעמד הצדדים ביום 21.9.22, במסגרתו לא הגיעו הצדדים לכל הבנות. לפיכך, קבועתי הлик לשמיית ראיות תוך שנייה צו הדדי לאיסור הטרדה וליצירת קשר בין הצדדים למעט בעניין הקטינים.

4. היום נשמעו הראיות במסגרת נחקרו הצדדים על תצהירים ונשמעו טענותיהם.

המבקשת עותרת ליתן צו אשר מרחיק את המשיב מן הבית וזאת ללא קשר לסכסוך הרכושי. בין היתר, המבקשת טוענת כי המשיב חדל מליטול את התרופות הפסיכיאטריות, מעלה חשש של ממש פן יבוצעו בה עבירות מין ומצינית גם התנהלות אלימה נתענת של המשיב נגד ילדיהם במהלך השנים.

המשיב טוען כי בבקשתו לא פורט כל אירוע מוכן המקים עילה לממן צו על פי **החוק** למניעת אלימות במשפחה, לרבות במועדים שלא פורטו כבדעי. המשיב מלין כי לא הוגשה כל תלונה, המבקשת לא פנתה לגורמי הרווחה ואף לא ביקשה דבר ביחס לילדיהם הקטינים.

לשיטת המשיב, כל תכלית הבקשה ניסיון להרחקו מביתו תוך שהוא עצמה יכולה לעזוב את הבית בלבד עם בתה ולעשות שימוש בכיסף מזמן רב המצוי בחשבונה, על מנת לשכור מגורים אחרים לטעםה. לפיכך, עותר המשיב לדחות את הבקשה ולהיבח המבקשת בהוצאות אישיות.

5. לאחר ששמעתי את הצדדים, שוכנעתי שהῆמה עילה לממן צו על פי **החוק**, ولو לפי הוראות סעיף 3 (3) לו. גם אם יכול וטורף הבקשה עצמו פירט מסגרת כללית ברובו, הרי שהן מהבקשת והן בדברי המבקשת עצמן בדיון במעמד צד אחד, ניתן לדלות מספר סיטואציות עובדתיות אשר מקומות כשלעצמם עילה לפי **החוק** ואשר על פני הדברים אני קובע כמשמעותי כי אכן התרחשו:

א. המבקשת טוענה כי המשיב נהג לצעק עליה "הלוואי ותתאבדי" (סעיף 16 לבקשתו). לא זו בלבד שלא ראיתי שטענה זו נסתרה מפורשות בתצהיר המשיב (אשר אף הכחיש באופן כללי כל אפשרות לאלימות מילולית כלפיו ואשר המבקשת לא נחקרה ספציפית על טענה זו), הרי שדי להיווכח בעוצמות המטען הרגשי שאוחז המשיב כנגד המבקשת כעולה גם מהתנהלותו בדיון היום וההאשמות שהטיח

המשיב בבקשת לא אחת כדי לבסס היכנותו לטענה זו (ראו למשל: עמוד 13 שורה 26 לפרטוקול).

ב. אין כפי הנראה מחלוקת שהמשיב התבטה לכל הפחות בצורה בלתי הולמת כלפי התביעה כתענינה; זאת כפי הנראה תוך אחיזה בסבירה (המוחטעת) לפיה הויל והצדדים עדין נשואים הוא זכאי לבוא עמה ברגע מיini, אף מכח הסטטוס שלהם. כך המשיב עצמו לא הכחיש את טענת התביעה לפיה המשיב אים עליה כי הוא זכאי "בבואה רבנית" בדבריו ובחיקירתו הנגדית הסביר זאת: "...זה היה ביום חמישי אחר הצהרים שהגבורת אמרה אני אשתק אתה צריך לדאוג לה, אמרתי לה אם את אשתי באו ניגש למיטה..." (עמוד 17, שורות 3-2 לפרטוקול). לאחר שהמשיב הטיח האשמות בבקשת בדבר שימוש בסמים ואף אישר כי קיבל טיפול בציפרלקס הוסיף מיזמתו גם "...היה ציפרלקס במינון נמוך שפגע לי בזקפה. אני רוצה לעשות אהבה. אני ח'י היום כמו קינג שלם ומרגש בריא..." (עמוד 17, שורות 13-12). לא ברור לי כל עיקר מודיעו היה צריך להידרש לשוגיות אלה דווקא אילולא אוחז הוא כאמור לעיל באותה סבירה שגיה.

בנוסף התברר בדיון כי גם הודיע לבקשת בהזדמנות אחרת לאחר שכבר התגלו ביניהם הסכסוך, כי הוא מגיע למיטה בערב עם תחthonim: "...ש. למה התכוונת שאמרת לה אני בא למיטה היום בערב עם תחthonim. למה כוונתך. ת. שצוטוי לבוא לבית שלי הוא שלי והוא לא תאים עלי שיש לי צו הרחקה והוא לא תגיד לילדים שאני מורחק, או שאחים שלי הוציאו אותו מהבית. ש. למה התכוונת... ת. יש לי רק אחד שלא היה מעורב בפשע הסחיטה שלו. זכוטי להיות בביתי, בצוורה חופשית ללא איומים. ש. זכוטך להגיע למיטה עם תחthonim. ת. זכוטי להיות בבית שלי עם פיג'מה. ש. אמרת לה תחthonim. ת. מה רע בתחום זה כמו בגד ים..." (עמוד 17, שורות 14-23 לפרטוקול).

הסבירו של המשיב לאמרה זו דחוק בעיני תוך שהמשמעות הטבעית שיש לייחס לדברים שהמשיב איננה קשורה בהכרח לרצונו של המשיב לשוב לביתו דווקא.

לענין זה דווקא הפרשנות שהעניקה התביעה לבקשת לאמירות אלה תוך שביקשה להתייחס אליהם בפריזמה של **החוק**, היא בעיני הפרשנות הסבירה (בקשר זה השוו דבריה של התביעה היום בעמוד 11 שורות 25-27).

ג. התברר גם כי המשיב ניתק את הטלפון של התביעה הויל וזה היה רשום על שמו וכדבריו: "... מה שלי, שלי. גם אם אני לא גור בית שלי הוא שלי, אני אחילט עלי מה קורה..." (עמוד 18, שורה 15). גם בתנהלות כוחנית מסווג זה, אשר טומנת בחובבה היבטים של אלימות כלכלית, יש כדי להוסיף לדבר למסקנה שקומה עילאה למתן סعد לפי **החוק**, ولو לפי הוראות סעיף 3 (3).

ד. בבקשת צינה התביעה כי המשיב החל לעקוב ולבלוש אחריה תוך שהתקין מצלמות והקלטות בבית (סעיף 24 לבקשתה). דבריו של המשיב בעדותו מבטאים את המסקנה כי גם אם יכול ועד כה טרם עשה כן, אין הוא רואה כל פסול בבלישה ומעקב אחר התביעה בבית שבו היה מתגוררת "... ש. (**לשאלת בית המשפט - ב.ש.**) אם אתה חוזר הביתה מה יקרה? ת. עשיית הזמנה להיום להתקין 24

מצלמות בתחום הבית, יש לי שתי מצלמות על הגוף באופן קבוע. אני רוצה לחזור לבית שתהיה אזהרה מבית המשפט. בית המשפט מבhair שישנה פסיקה בעיטה בתא המשפט אינם רואים עין יפה התקנת מצלמות אבטחה בתחום בית ובתחום מרחב אישי... " (עמוד 21 שורות 18-22 לפרטוקול).

באשר למשמעות הקשה של התקנת מצלמות **בתחום** בית מגורים, במיוחד בהקשר של תחושת הבטחון האישית של אדם בبيתו כבר נדרשתי בה"ט (ב"ש) 16874-12-21 **ע.ע.ש. נ' א.ש.** (מצוי במאגרים המשפטיים; 21.12.23). הדברים שנכתבו שם יפים גם לעניינו, בשינויים המוחייבים.

די בכל אלה כדי לבסס עילה ولو לפי סעיף 3 (3) לחוק.

6. לא נעלם מעני כי גם המבוקשת אישרה שבמסגרת אותו הוויוכח ביניהם שכפי הנרא התרחש בנסיבות ידיהם ובהה, השילכה מאפורה לכוונו של המשיב, כפי שטען המשיב בתצהיריו (עמוד 13, שורות 11-15 לפרטוקול). הסברה של המבוקשת שתلتה זאת באוימים ובדברי בלע נתענים של המשיב כלפי בתה הבגירה לא נסתר ולא הפחות אין באירוע זה כשלעצמם כדי לשלו את עצם התרחשות מכלול האירועים שיפורטו לעיל.

מכל מקום דומני שהմבוקשת עצמה איננה חולקת על הרוחות שסערו טרם עזיבתו של המשיב את הבית בעקבות המחלוקות שנתגלוו ביניהם תוך שלפותנzial ההסכמה גם מצד המבוקשת נתתי ביטוי בסעד הארץ שניית גם כנוגה, וממילא אף לא הוגשה כל בקשה נגד המבוקשת בהקשר זה.

7. די בכל האמור לעיל כדי להבהיר מדוע גם מבלתי להידרש לטענות ביחס להתנהלותו הנטענת של המשיב כנגד הבת הבגירה יש מקום ליתן סуд אשר ישמש כתרופה זמנית להסדרת מארג היחסים שבין הצדדים. הדברים יפים במשנה תוקף מזמן בו לצדדים שני ילדים משותפים, קטינים שניים, ומקום עד כה בהליך זה משול להיותם נוכחים נפקדים בו. אין כל הצדקה שמערכתיחסים תוקפנית - אפילו תהא זו מערכתיחסים הדידית - טוביל למצב שבו לידי הצדדים "יאלצו לגдол באווירה פוגענית ואלימה (ולו מילולית). בזודאי שבמצב דברים זה יש הכרח ביצירה של " הפרדת כוחות", ולו זמני מכה הילכים אלה, על מנת לאפשר לאבן הסכוסר לשקווע ولو במעט.

8. בכל הנוגע לטענות המבוקשת בדבר מצבו הנפשי של המשיב, הרי שהמשיב אישר כי הוא נוטל תרופה מסווג ציפרלקס (גם אם הסבירו בחקירותו וטענו לפיה תרופה זו נרשמה לו על ידי רופא משפחה תמורה ממשו; עמוד 20 לפרטוקול).

אין בעובדה שאדם נוטל תרופה פסיכיאטרית כשלעצמה כדי לשמש עילה לממן סуд **לפי החוק**, ולא ראוי שהמבוקשת עמדה על קביעה של כל ממצא עובדתי אחר באמצעות מומחה רפואי בכל הקשר עם מסוכנות

נטענת של המשיב. בנסיבות אלה, אין מוצא בעובדה זו ממשום נדרש משמעותי, לא כל שכן מוכן, במאגר העבודות שלי.

.9. מכאן לשאלת הסעד הקונקרטי שיינתן בהליך זה.

דומני שדווקא בעובדה שהמשיב שווה לדבריו מרצונו מחוץ לבית המגורים בשבועות האחרונים לכל הפחות, תוך שעם חזרתו הבahir שבכוננותו להתקין מצלמות אשר יבלשו אחר הנוכחים בבית המגורים, יש כדי להוביל למסקנה שבמיוחד עתה לאחר שנשמעו הראיות יש מקום לקבע לפיקד זמן קצוב את המשך שהייתו של המשיב מחוץ לבית המגורים מכח **החוק**. הדברים יפים גם בשימם לב להתרשםות שהובאה לעיל מאמרותיו של המשיב.

מנגד לא ניתן להתעלם מכך שלמעשה אין מדובר באירוע של אלימות פיזית כנגד המבוקשת, אשר כפי הנראה אף היא לא טמנה ידה בצלחת. כמובן שגם אין מקום להפוך הליכים **לפי החוק** כקרים לחפור בו במסגרת סכוסכי רכוש (הגם שכאמור לעיל לא שוכנעת כל עיקר שלפני מחלוקת רכושית במסווה של הליך **לפי החוק**).

בהתחשב בכך שהמשיב כאמור שווה לכל הפחות מאז סוף חודש אוגוסט מחוץ לבית אני סבור שיש מקום לעגן הרוחקה של המשיב מבית המגורים לפחות 30 יום נוספים.

כן אני אוסר על המשיב להטריד את המבוקשת בכל דרך ובכל צורה בין במישרין ובין בעקיפין, ובין בכתב ובין בעל פה; אוסר עליו להתקין מצלמות מעקב, אבטחה או בילוש בתוך בית המגורים (השוו: ה"ט 21-16874-12-
לעיל); וכן אוסר עליו לדבר סרה בבקשת באזני הקטינים. תוקף הוראות אלה שלושה חודשים מהיום.

בכל הנוגע לברת שבגירה כאמור, טוב יעשה המשיב לו "ימנע להיכנס למצב שבו ייאלץ בית המשפט להידרש גם לבקשתות מכח **החוק** שהוא עצמה תניש".

.10. בעקבות תיקון מס' 18 **לחוק**, ככל שניתן צו **לפי החוק**, ברירת המחדל של בית המשפט היא לבחון האם יש מקום להורות למשיב ליתן התchiebot ל渴בלת טיפול (סעיף 2 א **לחוק**).

לשם כך על בית המשפט לקבל תסקירות (סעיף 2 א (ב) **לחוק**). לפיקד בית המשפט ייתן הוראות מתאימות גם בהקשר זה.

.11. הכל האמור לעיל, מוביל למסקנות הבאות:

א. הבקשה מתקבלת.

ב. נאסר על המשיב להיכנס לבית שברחוב XXX XX במושב XXXאו להתקירב כדי מרחק 100 מ' מבית זה.

תוקף האיסור עד ליום 23.11.2022 (ועד בכלל).

ג. כן נאסר על המשיב להטריד את המבקרת בכל דרך ובכל צורה בין במשרין ובין בעקיפין, ובין בכתב ובין בעל פה; נאסר עליו להתקין מצלמות מעקב, אבטחה או בילוש בתוך בית המגורים (השוו: ה"ט 21-12-16874 לעיל); וכן נאסר עליו לדבר סרה במבקרת באזוני הקטינים. תוקף הוראות אלה שלושה חודשים מהיום.

ד. נאסר על המשיב לשאת או להחזיק נשק. הودעה על כך תשוגר לגורמים הרלוונטיים.

ה. מכח הוראות סעיף 2א (ב) **חוק** תגיש המחלקה לשירותים חברתיים שבמוקם מגורי הצדדים תסקירות דוחוף בשאלת האם יש להורות למשיב להתחייב לקבלת טיפול. במסגרת התסקיר העו"ס מתבקש להבהיר בין היתר האם המשיב מתאים לטיפול, מסכים לו, מבין את תנאיו ואת מהותו של הטיפול והאם יש מסגרת מתאימה לטיפול בו.

תסקיר זה יוגש לתיק תוך 21 ימים, גם לאחר סגירתו.

המפקחת המחויזית הרלוונטית האמונה על יישום הוראות תיקון 18 לחוק תודא ניתובה של החלטה זו לבעל התפקיד המתאים.

12. בנסיבות העניין, ועל מנת שלא להסלים שלא לצורך את פני הדברים, מצאתי שלא לעשות צו להוצאות.

ההחלטה מותרת לפרסום בהשמטה פרטיהם המזהים של הצדדים ובני משפחותם.

המציאות תמציא העתק ההחלטה לצדים, למנהל המחלקה לשירותים חברתיים שבמוקם מגורי הצדדים (כמו גם למפקחת המחויזית הרלוונטית אשר תודא ניתובה של החלטה זו לגורם הרלוונטי),
תערוך על כן תרשומת ותסגור את התקיק.

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.